

Köpeğin Adı Badi 29

– Ömer Faruk · 11 Ekim 2017

O gün hava serindi, rüzgarlıydı ve ağaçların bazıları kuruyan son yapraklarını döküyorlardı. Yapraklar döküldükçe çırılçıplak kalan bu ağaçlar, utanır gibiydiler. Eğri büğrü, eciş bücuş yani çarpık çurpuk dalları açığa çıkanların utançları daha fazla. Birkaç güne kalmaz yağmurlar da başlar; önce isteksiz, sonra coşkulu.

Sütkardeşim Aslancık'ın uzaktan bana baktığını gördüm, yanına gittim. Oyun oynamak istiyordu. Bense aksine kuytu bir yere uzanıp uyumayı planlıyordum. Çok ısrar etti, kıramadım. Kırlara açıldık. Boğuştuk, birbirimizi hafifçe ısırдық; alt alta üst üste saatlerce yuvarlandık. Yorulduk, terledik; oyuna kısa bir süre ara verdik. Hızlı hızlı soluyorduk. Bir de baktık ki çöplüğün yakınındayız ve burnumuza et kokusu geliyor. Önce sadece kokuyu benim duyduğumu sandım, Aslancık da duymuştu ve burnunu çekip duruyordu. Koku çöplükten geldiğine göre birileri oraya et atmış olmalı. Ama bir engel vardı: Etin kokusunu almış iki köpek bizim önümüzde çöplüğe doğru koşuyorlardı. Biz de peşlerinden koşmaya başladık, yetişemedik.

Etlerin olduğu yere geldiğimizde iki köpeğin de ağızlarını şapırdattıklarını görünce anladık ki onlar etleri midelerine indirmişlerdi bile... Geç kaldığımız için moralimiz bozuldu, canımız sıkıldı. Buna sebep de oyunların bizi çok yormuş olmasıydı. Karşılıklı hırıştık, kavga etmeye niyetimiz yoktu aslında. Geriye döndük, oyunlarımıza kaldığımız yerden devam edecektik.

Bir ara acı içinde kıvranan bir köpeğin çıkaracağı sesler duyduk. Nereden geldiğini araştırınca az önce etleri yiyen köpeklerden olduğunu anladık. İkisi de yerde kıvranıyorlar, hırılıyorlar, viyakılıyorlar, havlıyorlar, başlarını yere koyup dönüyorlar. Bir ara yeri eşelediler, toprak-çimen karışımı doldu etrafları. Eşeledikleri yere yatıp debelendiler, sonra ayağa kalktılar. Feryatları devam ediyordu, acıları çoktu. Derken ağızlarından beyaz köpük çıkmaya başladı. Uzun bir süre bu acıklı görüntü devam etti ve sonunda yere yıkılıp adeta kaskatı kesildiler.

Anladım ki bazen kaybetmek de kazanım olabiliyor. Eğer zehirli etleri önce biz yeseydik, şimdi şu yerde yatan leşlerden olacaktık. Şans mı?

(Devam edecek...)